

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Quinam peregrini sepulchri jus hîc habeant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

eunt, sed libant omnes; & quos probârint, horum folia
singula sagaci osculo sollicitant, diligentia incredibili, ipsos
quoque sinus recessusve eorum perscrutantes; si quid operi
melis idoneum undelibet excerpere atque exsculpi possit.
Vade ad apem (inquit Scriptura) *& discite quomodo operaria* fac. tit.
est: ejus, inquam, in opere faciendo solertiam, studium, ac-
curationem imitare.

C A P V T X X.

*Salvatoris apertum latus, esse peregrinorum
sepulturam.*

§. I.

Quinam peregrini sepulchri jus hinc habeant.

B Petrus de Alcantara, in supra à nobis memorata de
vulnere lateris Christi meditatione, inter varia epi-
theta quibus illud exornat, appellat illud sepulturam pere-
grinorum: ad id, opinor, respiciens, quod Matthæi cap:
23. dicitur, pretio divini sanguinis, quod infelix Judas Sa-
cerdotibus restituerat, emptum fuisse agrum figuli, in se-
pulturam peregrinorum. Quæ mihi quidem appellatio, &
peridonea, & sanctæ cujusdam dulcedinis plena esse vi-
detur.

Equidem, ut ajebat David ad Dominum: *Peregrini Paral. 29. Ps.*
sumus coram te & advena, sicut omnes Patres nostri. Quos ni-
mirum observat Apostolus, etiam in terra repromissionis de-
monatos tanquam in aliena, in casulis (aut tentorijs) habitan-
do: expectantes fundamenta habentem civitatem; & confi-
tes, quia peregrini & hospites sunt super terram. In quem
etiam sensum discipulos suos Salvator ajebat quidem in Joann. 17.
mundo esse, attamen non esse de mundo: quod nempe in
mundo,

mundo, tanquam in alieno demorarentur, neque mundi legibus aut moribus viverent; sed (quod de se quoque Paulus testatur) *in carne ambulantes, non secundum carnem militarent.* Quamobrem graviter admonet & obsecrat nos B. Petrus: *tanquam advenas & peregrinos abstinere nos à carnalibus desiderijs: ne scilicet sæculi cupiditatibus occupati, amemus exilium nostrum, & tanquam mundi cives effecti, patriæ cœlestis obliviscamur.*

Dupliciter quippe peregrini esse possumus in hoc mundo, necessitate primùm, tum etiam voluntate. Et quidem quod ad prius attinet, ipsâ naturæ conditione, volentes nolentes, peregrini sumus in vita: *commorandi enim* (ut ait De Senect. Romanus Orator) *natura diversorium nobis, non habitandi dedit:* aut, ut excelsiori fortiori que voce Propheta regius: *dies nostri quasi umbra super terram, & nulla est mora.*

Veruntamen hi soli in Christi latere ac corde sepulturam inveniunt, qui sese re ipsâ pro advenis & peregrinis habentes, locum exilij in quem projecti sunt, hoc est, mundum istum, non diligunt, sed sui hujus incolatus moras sentientes ac deplorantes, ab his visibilibus, quoad possunt, se abstrahunt, solo cœlestium desiderio occupati, atque suspensi; atque illud Pauli mente & actione tenentes: *nostra conversatio, seu (ut olim legebat Tertullianus) noster manipatus, in cœlis est.*

Talibus igitur peregrinis, mysticâ quadam ratione, sepulturæ locus destinatus est apertum latus Salvatoris, in quo ipsi sibi ac mundo mortui securè quiescant; in isto fœdero tabernaculo divini cordis absconditi à conturbatione hominum, & protecti à contradictione linguarum. Nam eum naturaliter mors prior sit quàm sepultura, prius de perfecta sui mortificatione peregrinus noster, quàm de felice illa in Christi corde sepultura cogitet; nempe, ut (quod ait B. Gregorius) *extinctus mundo lateat, & à cunctis rerum*

petitur.

perturbationibus, intra sinum sese divini amoris abscondat. uti in sepulchro videlicet: quippe, ut rursus indicabimus inferius, contemplationem intimam idem Gregorius quasi sepulchrum esse ait, in quo mens mundo crucifixa quiescit.

De quorum numero sanctorum peregrinorum, inter alios fuisse video P. Bernardum Colnago nostrum; qui ad illa foramina divinæ petrae, ad illam cavernam maceriae Lat. Vit. c. 12. continuo anhelans, atque suspirans: *Nam in hac (ajebat) felici latebra, si vivere detur; quod præstantius palatium optare possim ad habitandum? Quòd si mori contingat, quam nobiliorem invenire sepulturam?*

§. 2.

Quis censendus sit mundo crucifixus, mundo mortuus, mundo sepultus.

A Pud mellissuum Bernardum sermo quidam habetur hoc serm. 7. in Quadr. titulo: *De peregrino, mortuo, & crucifixo.* In quibus hanc ille graduum differentiam ordinemque constituit: ut in primo & infimo gradu sit is, qui peregrinus in mundo dicitur. Peregrinus quippe, etsi rebus loci quæ transit non sic inhæreat, ut obliviscatur patriæ ad quam contendit: attamen subinde eorum quæ istuc geruntur aliquâ pulsatur curiositate, atque ut ijs non implicetur, detinetur tamen. At qui jam in altero gradu est, magis alienus est ab actibus sæculi. *Mortuus enim* (inquit S. Bernardus) *æquè blanda hujus sæculi, sicut aspera spernit*: neque ullâ rerum istarum cupiditate, neque verò etiam sensu tangitur. Veruntamen qui potest cum Paulo dicere: *Mibi mundus crucifixus est, & ego mundo*: is adeò rerum quas mundus amat, affectu non ducitur; ut eas etiam proflus oderit, & velut crucem abominetur. In hunc enim sensum Apostoli verba interpretatur S. Bernardus: *Omnia quæ mundus amat, crux mihi sunt; delectatio*